

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemana velja:

Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemana velja:

Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) vsprejema upravnilstvo in ekspeditija v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenemli nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 150.

V Ljubljani, v petek 3. julija 1896.

Letnik XXIV.

Brezdomovinci?

Povodom navodila iz Rima ogerskim škofom je pisal mej drugim „Slovenski Narod“:

„Kar papež ukazuje (ogerskim škofom), to gotovo ne more zadostiti narodnim potrebam Slovkov in Rumunov. Vsaj se iz teh besed že celó lahko posname, da cerkev madjarizacije naravnost ne obsoja. Papež se je gotovo strogo držal katoliškega stališča. Iz tega je pa jasno, da se samo na katoliškem stališču narodna vprašanja ne dajo rešiti, da si s tem, da se narod drži vere, še ne more ohraniti svoje narodnosti. Zato je potreba narodne zavesti, potreba je strank, ki ne stoje le na katoliškem, temveč tudi odločno na narodnem stališču.“

To je logika, podobna gadu, ki sam sebe grize v rep. Neštevilnokrat je „Narod“ naglašal „absolutno“ narodnost, dokazoval z raznimi sofizmi, da je le izključno narodno stališče pravo, da so brezdomovinci oni, ki se trudijo narodu svojemu poleg narodne zavesti ohraniti tudi živo, trdno versko prepričanje. Sedaj vidi „Narod“, kam pritira „izključno narodno stališče“. Ravno naš list je vedno najodločneje šibel mažarski šovinizem, ki brezozirno madjarizuje v šoli in cerkvi.

To madjarizacijo pa tudi rimska kurija naravnost obsoja, zahtevajoč, da se v šoli in cerkvi krščanski nauk poučuje v ljudstvu umljivem, v materinskem jeziku. Več tudi najhujši radikalec ne more zahtevati od rimske kurije, ki se je tudi v tem slučaju strogo držala katoliškega stališča. Da se je doslej na Ogerskem širila povsod madjarizacija, tega vendar niso kriva katoliška načela, ki zahtevajo enakopravnost, pravičnost in ljubezen do bližnjega kateregakoli rodu, temu so krive vplivne osebe, ki stavijo absolutno narodno nad katoliško stališče. Hic Rhodus!

V preveliki zaslepljenosti svoji so tudi posamezni ali mnogi ogerski svečeniki podpirali vlado proti nemadjarским narodnostim ali pa roke križem držali. To ravno mej drugim graja rimska kurija, kar „Narodu“ še ne zadošča, dasi je v zadnjem času molčal ali celo odobral razne transakcije svo-

jih prvakov, ki so v dijamentralnem nasprotju z njegovim „absolutno narodnim stališčem“. In zakaj? Zato, ker mu osebe brez načel veljajo več, ko načela.

Da pa se katoliška načela tudi na Ogerskem čistijo ter prodirajo v širše kroge, to dokazujejo pogumni voditelji nove ljudske stranke.

Tako je minulo nedeljo grof Nikolaj Esterhazy na shodu v Spišu, zagovarjajoč ljudsko stranko proti znanemu hujskaču Kolomanu Tisi, v glavnih potezah označil načela, po katerih se organizuje nova stranka.

Rekel je mej drugim: Dolgo časa smo se bojevali osamljeni, naglašali svoja načela ter zbirali sobojevnike pod svojo zastavo. Posrečilo se nam je, da smo že danes stranka, s katero se mora računati. V deželi pa je predrzna stranka, ki ni vprašala narod, temveč na svojo pest ogerske kristijane oropala njihovih verskih pravic ter vprizorila cerkvenopolitični boj. Ti so pričeli revolucijo, katero je treba odvrniti kot nevarnost deželi. Koloman Tisa je rekel: „Snuje se nova (ljudska) stranka, ki hoče narod v cerkvenopolitičnih vprašanjih priritati v nazadnjaštvo; v tej stranki so nekateri, ki naš (mažarski) narod tožijo pred vnanjim svetom ter pri tujih iščejo pomoči“. Kaj je hotel s tem reči Koloman Tisa, vpraša grof Esterhazy? Da mi katoliki gravitujemo v Rim ter ondi iščemo pomoči ali pa, da delamo spravo z narodnostimi! Kar se prvega tiče, izjavljam naravnost, da sem katolik in da v verskih vprašanjih ne pripoznam nobene druge avtoritete, ko gospoda Boga in njegovega namestnika sv. očeta papeža. Ako mi kdo reče, da sem zato ultramontanec, vsprejemem to; kdor pa trdi, da s tem izdajem domovino, ta ne govori resnice. (Živahno, dolgotrajno odobravanje.) Skušnja pa me uči, da je prazno delo o tem vprašanju prepirati se z nasprotniki, ki tega nočejo umeti.

Drugo očitanje je, da se družimo in bratimo z nemažarskimi narodnostimi. Na to odgovarjam kratko, pravi govornik. Ko smo v svoj program vsprejeli narodnostno vprašanje, kaj je zahteval s tem

naš osiveli vodja, grof Ferdinand Zichy? Rekel je: „Mi zahtevamo, da se v cerkvi in šoli oznanja božja beseda v onem jeziku, ki ga ljudstvo razume“. To smo zahtevali, ker je potrebno, da krščanski nauki prodro v organizem države, ker hočemo, da državljani ostanejo kristijani. Program ljudske stranke zahteva, da oni naši nemažarski sodržavljanji, ki denar in križrtvujejo za domovino, niso oropani svojega materinskega jezika v cerkvi, šoli in javnem življenju in tudine dobrote, ki je v narodni vzgoji. (Burno pritrjevanje.) Le tacih prenapetežev bi ne mogel zagovarjati, ki hočejo imeti svoje posebno zastopstvo ter posebno državo v ogerski državi. Sedaj hočejo z zakonom duhovnikom zamašiti usta. Toda „labia sacerdotis custodiant patriam“, duhovnikova usta varujejo domovino. Ako te obmolknajo, potem utihne molitev, pa tudi domovina pride na rob propada. (Tako je!) — Fiat applicatio!

Politični pregled.

V Ljubljani, 3. julija.

Volilni red za nižjeavstrijski deželni zbor. Odsek za preosnovo deželnega volilnega reda v nižjeavstrijskem deželnem zboru se je posvetoval, kakor smo na kratko poročali, o vladni predlogi, ki zahteva spremembo § 7. glede določitve volilnih okrajev. Na predlog zastopnikov kmetskih občin se je vsprejela imenovana določba s spremembo, da se določi za volilni kraj vsaka občina, ki šteje vsaj 250, in ne, kakor se zahteva v vladni predlogi, vsaj 300 volilcev. Glede razširjenja volilne pravice na dosedaj brezpravne prebivalce se je opetovano odobrila resolucija, v kateri se povdarja, da pravičnost zahteva razširjenja volilnega prava. Upanje je torej, da se to važno vprašanje razmotri v plenumu deželnega zbora. — Poleg zgoraj omenjene določitve volilnih krajev se pa namerava tudi pomnožiti število deželnozborskih mandatov od 72 na 78. Od teh šestih novih mandatov odpadejo na mestno skupino 4, na

LISTEK.

Narodnjakinjam.

Glej, v dušo so mi žarki posvetili
Resnice jasne, ki slovenski svet
Iz sna so dolgotrajnega vzbudili,
V korist mu porodili cvet na cvet:
Demovju v srečo v radosti in sili
Ljubezni domovinske ves navzet —
Zbor družji se ženâ na skupno delo,
Ki blagoslov in vseh bo svoj imelo.

Spominjam se . . . Otrok sem srečen žil,
Ljubezen jedna čula je nad mano;
In rasel sem ob nji in se učil:
Sin, ljubi dom goreče in udano!
Kar nadej, vzorov sem nekđaj gojil,
Na vek jih mnogo je minilo rano,
A kar me žena-mati je učila,
Nobena moč ni v duši zamorila!

A kaj sem jaz! — Možém, ki resna dela
Rojakom započeli so v korist,
V boj trudapolni srca je razvnela,
Da trli so nasprotstvo in zavist,
Beseda materna, ki jih ogrela
S ponosom je kot solnčni žarek čist.

Rodila si, slovenska mati, sine,
Ki delajo k blaginji domovine.

In kadar mož upehan v dom dospè,
Ko težko delo ga je utrudilo,
Oko ljubeče ga soproge zrè,
Ki naj bi mračno čelo mu zvedrilo.
Glej, hipoma skrbi pozabi vse,
Zalije dušo sladko mu tešilo,
Navdušenje, ki nikdar ne usahne,
Ljubezen v žile novo moč mu dahne.

In spet vesel, četudi neprijazno
Življenje nosi boj nam brez mirú,
Na mesto svoje stopi in ukazno
K povzdigi dela svojega domu,
Saj brez navdušenja je delo prazno
In ne prinese končnega sadú.
Nam pride sad, ko zložno vse objame
Vez nerazrušna nas ljubezni same!

O, vidim vas, žené, ponos in čast
Stvari slovenske, našega imena!
To golo delo ni, to je že strast —
Odločnost moška, volja ž njo jeklena
Razvnela srca, ki ste dale v last
Rodú jih svojemu, in ž njim ognjena
Ljubezen veže vas, krepi in vodi
In po zaslugi vaše trude sodi.

Oh, žalosten prizor: Slovenska mati
Na meji domovinski plače zdaj . . .
Cuj, hočejo, da sin bi nehal zvati
V domačih glasih jo, in hčerka naj
Preneha mater svojo spoštovati,
Sovraži naj otrok svoj rodni kraj!
Val dviga se, mladino hoče vzeti,
Bodočnost našo ž njo želi zatreti.

Tu treba je strasti, navadna moč
Ne zmaga, kar nasilstvo tuje vzgaja!
Slovenske žene, žar ljubezni vroč
V rešitev dece vaša srca spaja,
Da se ne bo glasilo kdaj: „Nekoč
Žil je Sloven, a je pregnan iz raja!“
Zató v bodočnost svojega naróda
Jedini družba vas Ciril-Metoda.

Bog z vami bodi, Njega volja sveta
Poroštvo je, da pride zmage dan.
Pretekla bodo trdih bojev leta,
Zagrnil bo jih časa grob teman —
Takrat bolj kakor danes pesem peta
Iz sre razglašala bo klic glasán:
Naš dan je tu — Slovenstvu dôba prava,
Vam, žene naše, naših dnij je slava! —

E. Gangl.

skupino veleposestnikov ter kmetijskih občin pa po 1 mandat. Mestna skupina bode volila po novem načrtu 38 poslancev, izmed teh dunajsko mesto samo 21, torej ravno toliko, kakor vse kmečke občine. Akoravno se namerava priklopiti posamnim dunajskim okrajem več kmetijskih občin, ki bodo torej s prvimi skupno volile po enega zastopnika, je vendar število kmetijskih zastopnikov v primeri z veleposestvom, ki voli po novem načrtu 16 poslancev, in glavnim mestom veliko premajhno in bode torej ta določba najbrže dala povod daljši debati, v kateri bodo sedanji kmetijski poslanci odločno zahtevali povišanja števila mandatov za kmečke občine.

Nova nemška napredna stranka. Nemško-liberalni listi so različnega mnenja glede shoda zaupnih mož v Pragi. Kakor smo že včeraj omenili, napoveduje „N. Fr. Pr.“ razpad nemške levice, dočim se „N. W. Tagblatt“ tolaži, da nova nemška stranka ne bode prav nič škodila levici. Ta list namreč meni, da je bil shod v Pragi le huda nevihta z gromom in bliskom, ki bode izčistila zrak. Nemški levici je treba le več odločnosti, več mlajših močij, ožje dotike z volivci, in bati se ji ni treba prihodnosti. V tem smislu pišejo tudi vladni listi. Tako piše „Presse“: Govorniki v Pragi niso mogli dokazati, da bi vlada bila nevarna Nemcem, kakor tudi ne, da bi levica zgubila opravičenost obstanka. Govorniki v Pragi niso prepričali Nemcev, da je neobhodno potrebna nova stranka. „Fremdenblatt“ pa meni, da mora nova stranka prevzeti nalogo „državne“ stranke, sicer njena potreba ni dokazana. Mi jako dvomimo, da bi ti dobri sveti obvarovali levico.

Spomentica rusinske deputacije, katero so izročili v začetku letošnjega leta zatirani poljski prebivalci po svojih voditeljih presvetlemu cesarju in v kateri so se, kakor smo svoječasno obširneje poročali, pritožili nad mnogoštevilnimi krivicami, ki so se dogajale povodom zadnjih deželnozborskih volitev, je rešena in se dotični odgovor v malo dneh dostavi vodji imenovane deputacije Ozarkievickemu. V odgovoru se glasi, da se na pritožbe ni moglo ozirati, ker večidel niso opravičene ali pa manjka potrebnih dokazov za njih istinitost. Le glede onih točk, v katerih se je jasno dokazalo, da so nerednosti pri volitvah zakrivila člani volilnih komisij ali drugi funkcionarji, se povdarja v odgovoru, da so se storili potrebni koraki in se je poskrbelo, da se v bodoče ne dogajajo več jednake nezakonitosti in se zagotovi normalni tek vsakokratnih volitev. — Iz tega odgovora je razvidno, da, akoravno ni dosegla deputacija popolnega uspeha, kakoršnega bi bilo želeli v blagor do skrajnosti zatiranega rusinskega naroda, je vendar pojasnila na Najvišjem mestu mnogotere kričeče krivice in si s tem zagotovila vsaj normalni tek bodočih volitev. Volilci se bodo vsaj na volišču lahko prosto gibali in po svojem prepričanju oddali glasove za one može, ki poznajo njih bedo in so vsikdar pripravljeni žrtvovati svoje moči za blagor tlačnega trpinca, ne pa za kandidate, katere jim usiljujejo njihovi zatiralci, poljski žlahčiči.

Svoboda na Poljskem. Že neštevilnokrat smo imeli prilike opozarjati na čudne razmere, ki

vladajo v deželi poljskih žlahčičev, v katerih nižje ljudstvo nima niti najmanjše svobode. Ne samo pri volitvah se z vso silo pritiska na kmečke volilce, da ne smejo očitno pokazati svojega lastnega prepričanja, marveč tudi njihova zborovalna svoboda je je tako omejena, da se ne morejo nikakor prosto gibati. Za poslednjo trditev nam podaja zopet nov in dovolj jasen dokaz „Kurjer Lvovski“. Ta list namreč poroča, da je okrajno glavarstvo v Vielicki prepovedalo na 29. junija sklicani ljudski shod z opombo, da ga bode dovolilo, toda šele po — žetvi. Prav umestno je vprašanje imenovanega lista, katero stavi v tem oziru na okrajnega glavarja. Vprašanje slóve: „Ali je res, da je okrajni glavar tako slabo poučen o državnih zakonih in niti ne ve, da v teh nikjer ni govora o tem, da se uveljavijo šele po — žetvi. Tako jalovi izgovori so mogoči res le v deželi poljskih žlahčičev.“

Nemčija. Dne 1. julija je nemški državni zbor v tretjem branju z 222 glasovi proti 48 vsprejel državljanski zakonik. Nasproti so glasovali le socialisti, glasovanja so se vzdržali antisemitje, Alžanci in Velfi. Nemški liberalni listi sicer obžalujejo, da je odločeval katoliški centrum in da so se v zakonik vsprejele nekatere njegove zahteve, vendar pa proslavljajo ta dan kot velevažen, ker se bode z 1. 1900 uvedla jednaka praksa po nemški državi. V tretjem branju je bil tudi vsprejet paragraf, ki neozdravljivo duševno bolezen določa kot vzrok ločitve zakona. Katoliški centrum je imel sicer več pomislekov, a konečno je glasoval za zakonik v celoti, ker ni hotel poslušati Bismarkovih trabantov ter moral obvarovati si odločilno besedo v zbornici.

Španski anarhistični zakon, kakoršnega je predložila vlada zbornici, ne ugaja vsem krogom in ga posebno napredno časopisje zelo ostro kritikuje. — Boje se namreč, da se bo ta zakon le preveč zlorabil in na ta način ne provzročil nevarnih uporov. Španska policija je baje že sedaj najslabša na svetu. Njej se ne bode posrečilo, priti na sled vsem nevarnim anarhistom, pač pa se bode le prepogostokrat varala v sumničenju in čestokrat popolno nedolžne ljudi tirala pred sodišče. Vlada je sicer gotova, da prestane zakon srečno svojo preskušnjo v obeh zbornicah, toda uvidela bode kmalu, da se ne pokaže dovoljen uspeh. Tako sodijo napredni krogi, ki seveda niso popolno zadovoljni z sedanjo vlado, še manj pa z zbornično večino.

Cerkveni letopis.

Sv. Ivan Krstnik.

(Ain Karem, Machaeros, Sebaste.)

(Dalje.)

Na svoji desni ob začetku vasi zazremo med resnobnimi cipresami obzidan vrt oo. frančiškanov in blizo njega malo niže cerkev sv. Ivana s kupolo. Za posestvom frančiškanskim se vrstijo precej lepe hišice domačinov in za temi prav na koncu rebra in vasi se dviga izmed drevja impozantna zgradba s kupolo in križem — samostan in šola sijonskih gospa, katerim ustanovnik je slavni konvertit o. Alfons Marija Ratisbonne, na ondotnem pokopališču pokopan.

Reber noseča vas se v terasah spušča v podolje in je povsem nasajena z oljkami in trto. V sredi doline izvira studenec, ki daje ime vasi in katerega krščanski potopisci imenujejo „studenec Matere Božje“, češ, da je Mati Božja, ko je bivala pri svoji teti Elizabeti, tu večkrat vodo zajemala.

Na levi strani doline se vzdiguje zopet strm grič, ob katerega rebri so kakor beli labudi nasejane moderne lične zgradbe, katoliške in ruske. Izmed njih se odlikujeta cerkev in kapela v spomin nekdanj tu se nahajajočega letnega dvorca Zaharijinega.

Od lepote in znamenitosti kraja vneti se urno spustimo v dolino proti vasi ter pridemo za četrto ure k nji. Iz ceste jo zdaj zavijemo malo navzgor v samostan in cerkev oo. frančiškanov. Redovniki, večinoma Španjci in Italijani, nas ljubeznjivo sprejmejo, tako da smo se čutili tu domače. Saj je gostoljubnost in ljubeznjivost frančiškanov svete dežele obče znana in jej mora celo potopisec protestant Baedeker dati najboljšo spričevalo. Prvi naš obisk velja cerkvi rojstva sv. Ivana Krstnika, ki je ob jednem farna cerkev za katoličane. Cerkev s tremi ladijami je precej prostorna in prikupljiva. Pod je mozaičen, stene in slopi so tje gori do okrajkov prevlečeni s ploščami iz fajenčine (fayence). Cerkev nadkriljuje že omenjena kupola.

Na evangeljski strani vodi sedem marmornih stopnic v naravno duplino, ki je dandanes spremenjena v kapelo. Šest lamp razsvetljuje kapelo. Tu je bila baje nekdanj soba v hiši Zaharijini, v kateri je sveta Elizabeta rodila svetega Ivana Krstitelja. Pod marmornim oltarjem zaznamuje odprtina kraj njegovega rojstva. Tu je tedaj Zaharija, poln svetega Duha, prerokovaje naudušeno zapel ono hvalnico Benedictus, katero duhovniki vsak dan zjutraj molijo: „Hvaljen bodi Gospod, Bog Izraelov, zakaj on je obiskal svoj rod in mu dal odrešenje!“ In kažoč na svojega sinu je rekel: „In ti, otrok, prerok Najvišjega bodeš imenovan, zakaj hodil boš pred obličjem Gospodovim, da mu pripravljáš poti.“ (Luk. I, 68, 76.)

Tudi mi pokleknejo in zmolimo sv. Ivanu in njegovim starišem na čast ta lepi slavospev.

Vračajoče se iz cerkve nas častiti očetje frančiškani povabijo v gostišče ter nam postrežejo z izvrstnim črnim vinom, katerega sami na svojem zemljišču v Ain-Karemu pridelujejo. Belih vin v sveti deželi nisem dosti maral, ker zaradi preveč alkohola ne ugašajo žeje, a to vino nam je vsem dišalo in teknilo. Blezo je črno vino Ain-Karemsko najbolje, kar jih raste v sveti deželi. Tudi naš Zveličar je pri zadnji večerji najbrž črno vino z nekoliko vode pomešano posvetil in v svojo sveto kri spremenil.

Poslovimo se od ljubeznjivih redovnikov in idimo onstran dolinice k nekdanjemu letnemu dvorcu Zaharijinemu. Stopivši iz samostana na ulico srečamo celo vrsto deklic s sestrami na čelu, ki so šle v cerkev svetega Ivana. Bile so iz zgoraj omenjenega sirotišča Ratisbonovega. Lepo so nas pozdravljale in dobro nam je dela v tuji deželi ta srčna otroška prijaznost, katero smo zastoj iskali pri pravoslavni in mohamedanski otrocih.

Iz Wörishofen-a,

dne 26. jun.

(Dalje.)

V.

Vsako popoldne okoli 5. ure se zberó Kneipovi bolniki in drugi poslušalci v starem hodniku (Wandebahn) za samostansko cerkvijo, kjer ima Kneipp svoje popularne govore. Obravnava različne predmete; zdaj opisuje kako bolezen in nasvetuje svoje pomočke proti nji, ali govori o jedeh, katere so zdrave, katere ne, ali o kaki medicinski rastlini itd. Govori brez priprave, kar takó — iz svoje dolgoletne prakse. Vse, kar pove, je lahko umevno in praktično. Besede niso izbrane, — salonski ton je Kneippu neznan in umetni zlog modernih učenjakov, — Kneipp pove po domače, kakor misli, — v krepki švabski nemščini; tu pa tam tudi katero roboto zagode. Za zabelo trosi vmes šaljive opazke in primere.

Danes je razpravljajal, kakó nastane kól i k a in kakó se da najhitreje zatreti. Kól i k a je majhna, ne popolnem razvita kolera. Nastane vsled nagle spremembe temperature ali če človek, ves razgret, na mrzlo sede ali hladno pijačo pije. Človeka začne zavijati in griziti v trebuhu, mraz ga stresuje, použita hrana si išče pota iz telesa; redna prebava preneha, vse je narobe v životu. Kolera se ravno tako za-

čenja: vsled nagle spremembe temperature, kar provzroči dvoboj v telesu mej mrazom in vročino. Ako mraz zmago dobi, oslabi in razdere ta ali oni notranji del telesa, pljuča, želodec, obisti ali jetra, da si človek dalj časa ne more kvišku pomagati. Vsa kri je nekako pokvarjena, ves život udarjen in čeprav človek ne umrje za koliko, pa se iz nje rodé druge bolezni, katerih konec je smrt. Seveda se kolera včasih tudi začinja vsled sprijenega zraka, v katerem se nahaja neka strupena, nalezljiva snov. Z dihanjem tacega zraka se nalezje kolera. Celó ptiči poznajo, da zrak ni pravi, ter se izselijo iz okuženega kraja. Ko je l. 1855 v mestu Augsburg razsajala kolera, ni bilo nikjer videti nobenega ptiča. Nekaj so jih pač našli mrtvih ter se pri preiskavanju za trdno prepričali, da so poginili od kolere.

Če ima kdo kól i k o, pravijo medicinci: tu je mrzlica, treba dati kinina ali pa antipirina. Je li pa v kininu res zdravilna moč? Nak, nije; vprašal sem več kot 30 doktorjev, vsi so mi zatrdili, da kinin nima zdravilne moči v sebi, ampak bolezen le zapre, ustavi, da se dalje ne razvija.

Včeraj — pravi Kneipp — se je moj „Spitzel“ stepel s sosedom psom. Nekaj časa se rujeta in grizeta, kar udarim jaz s palico med srđita nasprotnika. Obadva skočita narazen in stečeta vsak po jedni ulici. Boj je bil ustavljen, pa le začasno, zakaj

sovražnika sta neprenehoma renčala in gledala nazaj, kakó bi se zopet sprijela. Ravno tako je pri koliki. Kinin je palica, ki dvoboj za sedaj zapre in bolezen ustavi, toda ta se bo ponovila, ako se životu izdatno ne pomaga.

Naši predniki so imeli zoper koliko domač pomoček, bezgov čaj in pa opeko, segreto in na trebuh položeno. Pametno. Telesno gorkoto treba pomnožiti, da se nasprotnik mraz izžene. Še boljša pa je voda, ki deluje mileje. Mrzel ovitek dvakrat zaporedoma, in do pasa potopiti se v vodo par hipov, ta mora korenito pomagati in koliko vničiti.

Nedavno je govoril o hrani, kolikrat in kaj naj človek uživa. Trikrat na dan jesti popolnem zadočuje, le slabotni in malokrvni ljudje smejo večkrat kaj malega vzeti. Domača hrana je najbolj zdrava, prežgana ali kruhova juha, kaša, grah in fižol, krompir in kisló zelje. Poglejte kmečko ljudstvo, kako je zdravo in krepko — in vendar ima vseskozi le domačo prosto hrano. Kisló zelje je posebno zdravo, pravcati dar božji. Zeljnata kislina je sredstvo hitrejše prebave, ona se spoji z želodčevó kislino in pospeši prebavo. Jed, ki se s kislím zeljem užije, je že na pol prekuhana, pređen v želodec pride. Prašičevo meso, ki se je v kislém zelju kuhalo, je lahko prebavljivo. Le to naj si zapomnijo kuharice: zelja ne preveč soliti, prav malo. (Dalje sledi.)

Na to gremo dalje izven vasi v dolinico in pridemo v štirih minutah k studencu Marije Device. Voda je dokaj obilna in zdrava ter služi prebivalcem tudi za pomakanje nasadov. Pri žlebu pod obokom se je gnetilo žensk in deklet z lončenimi amforami na glavi in pod pazduho, ravno tako ko za časa Abrahama. (Dalje sledi.)

Dnevne novice.

V Ljubljani, 3. julija.

(Kranjski deželni zbor.) Dnevni red 17. seje dne 6. julija ob 10. uri je nastopil: 1. Čitanje zapisnika zadnje seje 11. februarja t. l. 2. Poročila predsedstva. 3. Poročilo deželnega odbora o novi pogodbi s c. kr. deželno komisijo za agrarske operacije glede nameščenja geometerskega objekta in dež. prispevka. 4. Poročilo dež. odbora o razdelitvi škofjeloške občine v dve samostojni občini. 5. Poročilo dež. odbora o začasnem pobiranju deželni naklad l. 1897. 6. Volitev jednega člana v finančni odsek. 7. Ustna poročila odseka za letno poročilo o §§ 1., 2., 3 C., 4., 7., 8., 9., 10., 11.

(Državna podpora) Poljedeljsko ministerstvo je za vodovod v Tominji, okraj postojinski, dovolilo 620 gl. podpore s pogojem, da dež. odbor dovoli 480 gl., ostalo potrebščino pa pokrijejo udeleženci.

(Nove maše) bodo imeli v naši škofiji letos naslednji č. gg.: Iz četrtega leta: Jakob Benedičič, 2. avg. v Smartinu pod Smarno Goro; Josip Erker, 9. avg. v Stari Cerkvi (Srednja Vas) pri Kočevju; Josip Gliebe, 2. avg. v Polomu; Janez Guidovec, 26. jul. v Ajdovcu; Janez Godec, 9. avg. na Bohinjski Bistrici; Peter Koprivec, 26. jul. v Škofji Loki; Janez Mihelčič, 26. jul. v Ljubljani pri sv. Petru; Anton Plešič, 26. jul. pri sv. Katarini; Luka Preželj, 24. jul. v stolnici pri oltarju N. L. Gospe; Anton Znidaršič, 2. avg. v Dobropolju. — Iz tretjega leta: Janez Baloh, 26. jul. v Ljubljani pri Sreću Jezusovem; Janez Klemen, 9. avg. na Brezovici; Francišek Oranič, 9. avg. v Križih pri Trziču; Jakob Ramovš, 2. avg. v Smedniku; Janez Smukavec, 2. avg. v Srednji Vasi v Bohinju; Andrej Širaj, 26. jul. v Smarijah na Dolenjskem; Janez Zavbi, 9. avg. v Blagovici.

(Osobne vesti.) Premeščenih je 83 profesorjev in učiteljev; mej večeraj naštetimi je premeščen tudi g. prof. A. Artel iz Gostinje v Novo Mesto. — Avskultant g. Al. Zebre je imenovan okr. sodnijskim pristavom v Velikih Laščah.

(Iz Kranjske Gore) 2. julija: Dne 1. julija proti večeru je začelo zelo dežiti, noč potem pa je prinesla sneg po vrhovih naših planin. Ob zori pa je bilo nebo čisto jasno. Zjutraj občutno hladno, toplomer je kazal 10° R., do popoldne ob treh se je vzdignilo na 14°. Oblaki se podé semtertje, a upsti je, da se naredi lepo vreme, katerega se zdaj potrebuje za seč. — Letoviščarjem, ki potrebujejo bistrega, hladnejšega zraka, priporoča se „gorenjska dolina“, katera jim ponuja raznih izletov za utrjenje živcev. Izletniki v Trento bodo iznenadeno gledali jezero, ki je nastalo vsled zagradbe hudo urnika Peščenice kmalo nad mostom pri dotoku male Peščenice. — Morda ste že opazili naš pravičen poštni pečat; da se je tako dobro pogodil, je menda vzrok to, ker ga je poštna direkcija v Trstu vsled naše opetovane prošnje izdelovala čez poldrugo leto. Naši sosedje na Dolgem bodo menda še dolgo čakali, ker se njih pošta imenuje Lengenfeld. — Slovenskih voznih listov pa tudi ni dobiti, bržkone nam jih dopošiljajo iz Beljaka — tam pa je itak vse nemško razun slovenskega denarja. — Naša posojilnica, pravijo, ima prometa že čez 70 tisoč gl.

(Iz Hrenovic) 2. julija: Že zopet ogenj! Sinoči ob 8. uri je tresčilo v Landolu v hlev Aleksandra Dekleva, mu ubilo jedno živinče in hlev vpepelilo! Sreča, da je bila tolika ploha — če ne bi bila šla vsa vas. Od 7. junija sem je že šestkrat pri nas tresčilo, kolikor meni znano. Danes smo šli pred Jamo v procesiji se Materi Božji priporočat, da bi Bog na njeno prošnjo odvrnil od nas šibo svoje jeze. —

(Mesarska zadruga v Ljubljani.) Pri izvanrednem občnem zboru mesarske zadruge v Ljubljani, kateri se je vršil 2. t. m. pri „Zvezdi“, bil je na mestu dosedanega umrlega načelnika Jerneja Černeta izvoljen jednoglasno načelnikom gospod Jožef Kozak, občinski svetnik in posestnik v Ljubljani.

(Primicije letošnjih gg. novomašnikov v lavantinski škofiji.) Dne 26. julija: Drogenik Anton v

Kostrivnici. — Dne 2. avgusta: Gosak Francišek v Žican; Sanda Janko v Makolah; Hohnjec Jože pri Sv. Petru pod Sv. Gorami. — Dne 9. avgusta: Fink Jakob v Žičah; Vodošek Jože pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju; Oevirk Maksimiljan v Celju; Srabočan Anton v Celju; Miklič Anton v Dobropoljah na Kranjskem; Krulje Francišek v Brežicah; Jančič Janez v Laporju. — Dne 16. avgusta: Kosel Francišek na Hajdinju; Kovačič Anton pri Sv. Emi; Kranjc Davorin v Majšbergu; Lorbek Janez pri Sv. Lenartu v Slov. goricah; Bohak Francišek v Poličanah; Grobelšek Janez v Žičah. — Dne 23. avgusta: Šrajner Francišek pri Sv. Križu na Murskem polju; Gomilšek Francišek pri Sv. Petru in Pavlu v Ptuj; Horvat Friderik pri Sv. Lenartu pri Veliki Nedelji.

(„Hannibal aute portas“) — tako nekako se je vstrašila nemška garda celovška nad shodom, katerega je priredilo „Kat.-pol. in gosp. društvo za Slovence na Koroškem“ v nedeljo dne 21. jun. v Zrelcu, torej tik pred celovškimi vrati. Shod vršil se je dobro. Prišlo je zelo mnogo kmetov, dasi je bil shod prvi te vrste v tem okolišu. Ker je shod bil ob slovensko-nemški meji, govorilo se je v obeh jezikih. G. stolni kaplan Ražun je v slovenskem govoru razpravljal pereče šolsko vprašanje z verskega in narodnega stališča. Nato je celovški mestni odbornik pl. Mandorff nemški govoril o gospodarskih zadevah osobito z ozirom na znano delovanje koroškega dež. zbora. Gosp. vikar Podgore je o istem predmetu govoril slovenski. G. prof. Kovač z Dunaja je nemški pojasneval obče-gospodarska vprašanja in poudarjal posebno pomen in važnost zadrug. — Shod se je zvršil povoljno, dasi so zoper njega hudo agitirali od nasprotne strani, in na gostilničarja pritiskali tako, da je odrekel že obljubljene prostore, vsled česar se je shod moral vršiti na župnijskem vrtu. Liberalni listi, na čelu jim „Fr. St.“ kar besnijo ter zdihujejo: „Ein deutscher Gemeinderath der deutschen Stadt Klagenfurt als Redner auf einem slovenischen Tabor, — wir haben es bereits herrlich weit gebracht“. — Privoščimo jim to veselje.

(O koroškem šolstvu.) Poroča se nam: Deželni šolski svet je imenoval učitelja A. Gampera v Celovcu za vodjo nove mestne ljudske šole v Celovcu. To imenovanje je ogerčilo izvestne kroge, ki se hudejejo, da je deželni šolski svet, oziroma dr. Gobanc, izbral izmed prosilcev baš jedinega Ne-Korošca. Mestni odbor je bil prej prosil, naj se na to mesto pokliče kak domačin; njemu je pritrdila tudi koroška učiteljska zveza. Koliko se je deželni šolski svet za vse to zmenil, kaže imenovanje. Liberalni listi sedaj pišejo, da bo le to imenovanje pomnožilo nezadovoljnost med koroškim učiteljstvom. — Nam vse to z nova kaže, koliko gnjilega in smrdljivega je v vsej naši šolski upravi. Sam liberalni dr. Gobanc ne more in neče več ustreči liberalnemu učiteljstvu in njega privržencem! Ali ni torej upravičena na vse strani naša zahteva, da se tok koroške šolske uprave korenito izpremeni — v blagor učee se mladine pa učiteljstva samega. Videant consules! —rn—

(Naši Nemci o kresu.) S Koroškega: Oprostite, da Vas in cenjene bralce nadlegujem s prav „vznesenim“ nemškim citatom iz beljaškega prusofilskega lističa: „So mögen denn recht viele deutsche Feuer die deutsche Noth beleuchten (sic!), damit es heller für die Zukunft wird. Heil Sonneuwende!“ — Tako so pozivljali Nemce na kresovanje, ki je pokazalo, kako radi bi se naši pragermani povrnili v staro poganstvo k slovečim medvedovim kožam. Pozivu so se najbolj odzvali Beljačanje, ki so napravili veliko ultranemško slavnost. S posebnim zadoščanjem poročajo liberalni listi, da so na tisoče broječe množice ob gorečem kresu z veliko vnumo prepevale „die Wacht am Rhein“, to je v Avstriji prepovedano pesem. Koncertovala je pri slavnosti godba c. kr. pešpolka št. 17!! Komentara ni treba, saj živimo v — Avstriji. Pripomnimo pa, da se je Slovincem za cesarske in druge povsem lojalne slavnosti odrekla vojaška godba. O jednakopravnosti!

(Od vrbskega jezera.) Piše se nam: Poletna doba za tužce in letovičarje se je že pričela. Tužci prihajajo že v precejšnjem številu, pa še ne v tolikem, kakor prejšnja leta. Vreme je doslej še zelo neugodno: malone vsak dan deževje ali nevihte! Tužcev je: v Porečah 181, v Vrbi 386 na Otoku 47, v Krivi Vrbi 157, itd., vkup 800. Parobrodi so že začeli redno voziti.

(Koroške novice.) V Celovcu se vršijo prihodnje tedne obravnave o upeljavi električne razsvetljave. — Na celovski gimnaziji bode konec šolskega leta dne 4. julija. — V Prevaljah bodo menda že meseca julija opustili jeden plavž. Zato pa razširijo delo v rudnikih. — Poslanec Hock je zadnjič poročal v Weitensfeldu. Zelo krepko mu je odgovarjal dr. Frankl. — Misijon so imeli na Ojstrici nad Sp. Dravbergom pod vodstvom č. oo. Doljaka in Vrhovca. — „Südmark“ bode rogovilila dne 5. julija v Gorici ob Vrbskem jezeru. Judežev groše nemškega šulvereina je dobila šola v Spodnjem Dravogradu, da se bodo s tem večjo silo ponemčevali slovenski otroci. Žalostno! — Mestna hranilnica v Celovcu je začela delovati dne 1. julija. — V Celovcu se je sam usmrtil posestnik Filafer s tem, da si je prerezal žile na rokah. — Konjiški polk grof Palfy št. 8 (huzarji) v Celovcu obhaja dne 10. in 11. julija t. l. dvestoletnico svojega obstanka. Dne 10. julija (t. j. v petek!) bode slovesen obed (ali samo postne jedi??), dne 11. jul. slovesna sv. maša in dirka na vresu. — Po Grobniškem polju je dne 16. p. m., deloma tudi že pozneje pobila toča. Vsi poljski pridelki so uničeni. Na mnogih krajih je udarila in užgala strela. Škoda je zelo ogromna. — Blizu Tinj je utonil v Dravi 59 letni J. Sablatnik, ko je hotel plavati čez neko strugo. — V občini Podljubelom je zmagala, ako smemo verjeti poročilom liberalnih listov, pri občinskih volitvah nemškutarska stranka. — Slovesna zadušnica za pokojnim cesarjem Ferdinandom je bila v Celovcu dne 30. junija.

(Koroški socijalni demokratje) se že organizujejo za bodoče državnozbornske volitve iz V. kurije. Osnoval se je pripravljalni odbor. Na pomoč so pozvali drž. poslanca Pernerstorferja z Dunaja, ki bo govoril prih. mesec na javnem shodu v Celovcu. Značilno je, da nemško-nacionalni listi to novico prinašajo z nekakim veseljem. Baš prav jim namreč pride, da jih podpirajo socijalni demokratje v borbi zoper „klerikalce“. —rn—

(Iz Buzeta in okolice) 2. julija. Oprostite mi, da sežem danes nekoliko nazaj pripovedujoč Vam staro in novo. Začnem s praznikom Presv. Rešnjega Telesa. Deževalo je skoro celi dan. Le v jutro je malo prenehalo. In ravno ta trenotek smo porabili, da smo nesli Presv. Rešnje Telo iz cerkve. Kmalu zunaj cerkve smo se ustavili. Bilo je prvo znamenje. Iz neba je počelo liti, kot iz škafov. Obrnili smo se hitro nazaj proti cerkvi, a vendar smo bili dobro mokri. Bali se pa te mokrote nismo, saj smo vedeli, da smo junaki iz kosti in mesa, a ne „štoki cukra“. Zal nam je bilo novega baldahina, katerega je dež do cela zmočil. Na okna razobešajo ljudje tepihe in razgrinjala; zelenja ni, ker smo na Krasu, sveč in v obče lučij pa tudi ne, ker je procesija po dnevu. — Takrat se pa vidi brez lučij! — Deklic ni, katera bi potresale pred sv. R. Telesom, a tudi ne ljudij, ki bi svetili. Pevci so peli, godba igrala. Zalibog, da je bila ravno godba mnogim v veliko raztresenje. Vse je vrvelo okolo buzetske bande, a sv. Rešnje Telo je bilo spremljano le od onih, ki so bili neobhodno potrebni. Ljudje, posebno kmetje se radi udeležujejo obhoda, — gosposki Buzečani raje gledajo, — samo ne gredo po dva in dva, ampak le v večjih gručah. Opravilo smo končali v krasno razsvitljenej cerkvi. — Isti dan se je dogodilo v Brestu nekaj strašnega. Neki kmet je šel k procesiji v tri ure oddaljeno vas Lanišče. Ko je opravil svojo pobožnost, se je vrnil. Na potu se je radi kupčijskih opravkov ustavil v gostilni in se zakasnil do 7. ure zvečer. Spremljala ga je desetletna hči. Domu je moral po soteski — med dvema hriboma. Od strani je zapazil človeka sedečega na skali. „Hvaljen budi Isus i Marija“, ga je pozdravil, na kar mu je drugi odgovoril: „Vazda budi, a ti idi k vragu“. Po tem pozdravu je odšel prvi kmet s svojo hčerjo naprej. Kake tri korake za njim je sledil drugi. Kar naenkrat se je Sime (to je isti, ki je sedel na skali) nečesar spomnil, potegnil je nož iz žepa, zabodel ga prvokrat v trebuh, drugokrat v glavo prvemu kmetu. Hči zabodenega je začela vpiti. A ubijalec jo je zagrabil, jo nesel na glavno cesto ter zavalil po strmem bregu. Vrnil se je k zabodenemu, a ker se mu je zdelo, da mu ni dal še dovolj, zavihtel je še enkrat nad njim svoj nož, zabodel mu ga v prsi, ter prerezal dvoje reber, pluča in ledice. Ko so ljudje prihiteli na pomoč, zamogel je zabodeni le še javiti ime ubijalčeve. Ubijalca so takoj zaprli in rešili s tem jeze sovaščanov. Zaprt je seveda — po nedolžnem. — Od italijanske gledališke

družbe, ki je počastila naše veliko mesto, nimam omenjati posebnosti. Prišla je nas kultivirat iz samega Milana. Ostala je le 14 dnij tukaj. Proti našej dinastiji ni bilo sicer ničesar naperjenega, a proti morali... ne vem. Samo čudno se mi zdi, da je glavarstvo brzojavno prepovedalo dve predstavi. Slučajno so v obeh nastopili kapelani, bogoslovci in nune. Razburila je ona prepoved buzetske duhove, pa ni pomagalo nič. Drugi dan smo pa slišali: „questo qua hanno fatto i nostri preti“. (To so napravili naši duhovniki.) Hvala glavarstvu za potrebno prepoved, hvala Buzečanom za take komplimente, slavnej družbi sv. Marka (lepo ime!) pa: Na srečno snidenje o sv. — Nikoli. No, saj jih tudi ne bode nazaj; menda so sprevideli, da je nekaj toli slavna beneška trdnjava že zdavno propala in da ne more več z darovi obsipati svojih nekdanjih znancev. 20 do 25 lačenbergerjev tudi ni malenkost za Buzet. Torej naprej ali pa nazaj „in das Land, wo die Zitronen blühen“. Mi nočemo ne vas in ne vaše kulture.

(Iz Kopra) 28. junija. Včeraj je bil tukaj občni zbor italijanskega šolskega društva „Lega nazionale“. Prav po nepotrebnem so zabavljali proti narodnim nasprotnikom, ker Slovani v Istri z največjimi težavami le branijo svoj narodni obstanek. Da je bil predlog, naj se v Trstu osnujeta vseučilišče in učiteljišče z italijanskim učnim jezikom, soglasno vsprejet, to je samo po sebi umevno. Prihodnje leto bo občni zbor v Roveredo.

(Brezverstvo na Ogorskem.) V Pakšu v Tolnanski županiji je 80 oseb jeden dan izstopilo iz cerkve; vsi so izjavili, da ne pripadajo k nobeni veri. V Čerčenju je polovica prebivalcev izstopila iz evangeljske cerkve.

(Turki na mažarski razstavi.) Peštanski krošnjarski židje v turški obleki prodajajo svojo robo po mestu. „Magyarország“ pripoveduje, da sta bila te dni tudi dva prava Turčina v Pešti na razstavi. S turško flegmo razgledujeta palače, ljudi, blago itd. Nevoljna pa sta, da nihče ne zna turški. Kar zagledata jednega starega Turčina, ki prodaja knjige in svetinje. Veselo ga pozdravita: „Salem alejkum!“ ali Turčin molči. Onadva ga izprašujeta, a preoblečeni žid vedno molči. Konečno se odreže: „Ich kann nicht türkisch!“

Društva.

(Kmetijsko bralno društvo v Majšpergu,) vsled odloka z dne 9. jun. t. l. potrjeno, bode imelo v nedeljo, dne 5. julija ob 4. uri pop. v prostorih g. J. Koržeta svoj prvi občni zbor, pri kojem se bodo vsprejemali društveniki in vršila volitev društvenega odbora. Po zborovanju bode veselica na čast slovansk. apostoloma sv. Cirilu in Metodu z godbo in petjem. Peli bodo domači fantje različne umetne pesmi.

(Vojniško društvo „Edinost“) priredi prihodno nedeljo popoldne ob 3. uri veliko ljudsko veselico v gaju „Paradeška“ v Vojniku. — Vspored: Ob 1/2 3. uri vsprejem gostov pri Vrečku v Arcinu. V gaju nastop celjskega, konjiškega in vojniškega društva. Telovadba celjskega „Sokola“. Razne zabave. Med posameznimi točkami svira maledolska godba. Vstop je prost.

(Akademično tehnično društvo „Triglav“ v Gradcu) javlja, da priredi v soboto, dne 4. malega srpana v gostilni „zur Dreifaltigkeitssäule“ svoje peto in zadnje redno zborovanje s sledečim vsprejedom: 1. Čitanje zapisnika; 2. poročilo odborovo; 3. poročilo revizorjev; 4. poročilo častnega sode; 5. slučajnosti. — Začetek ob 8. uri zvečer.

(Slovansko pevsko društvo v Trstu.) Vabilo na vrtno veselico, katero priredi „Slovansko

pevsko društvo“ v nedeljo dne 5. julija t. l. na vrtu „Al Mondo nuovo“ z blagohotnim sodelovanjem tržaških in škedenjskih tamburašev. — Razpored: 1. Majcen: „Mahoritsch“, koračnica, godba. 2. Ivan pl. Zajc: „Sumski čar“, zbor. 3. Mascagni: Intermezzo iz opere „Cavaleria Rusticana“, godba. 4. * * * „Venec hrv. nar. popevaka“, udara tamburaški zbor. 5. Vilhar: „Ustaj“, mešani zbor. 6. Majcen: „Spomladanske rožice“, valček. 7. * * * „O ti moj dom“, zbor. 8. Witte: „Nar. pjesme“, potpourri, godba. 9. Šaljiva tombola. 10. Ivan pl. Zajc: Zbor iz opere „Zrinjski“, godba. 11. * * * „Ruski ciganski valček“, udara tamburaški zbor. 12. Majcen: „Sinfonia in Es-dur“, godba. 13. * * * „Pozdrav“, mešani zbor. 14. Kmoč: „Sokolska“, koračnica, godba. 15. * * * „Narodno hrv. Kolo“, udara tamburaški zbor. 16. Ipavec: Pesem „Mrak“, godba. 17. Vilhar: „Slovenec in Hrvat“, zbor. 18. Majcen: „Zaklad“, polka franc. — Pri veselici svira veteranska godba pod vodstvom gosp. Majcena. — Med veselico razdelé se dobitki tombole in se igra za premije na kegljišču. — Po dovršenem vsprejedu nadaljuje prosta zabava in na posebnem, razsvetljenem in vrejenem prostoru ples. — Začetek veselice ob 7. uri zvečer. — Vstopnina za osebo 20 kr. — Nadejajoč se obili udeležbi se slavnemu občinstvu priporoča odbor.

Telegrami.

Št. Jurij ob južni železnici, 3. julija. Pogreb velečastitega gospoda župnika Vošnjaka je bil zelo veličasten. Opat celjski veleč. g. Ogradi je opravil cerkveno opravilo. Navzočih je bilo petinpetdeset duhovnikov in silno mnogo vernega naroda.

Reka, 3. julija. Črnogorski knez Nikita je dospel včeraj sem in se odpeljal na parniku „Zagreb“ v Kotor.

Levov, 3. julija. Ministerski predsednik grof Badeni je včeraj zjutraj dospel z Dunaja in odpotoval po kratkem prestanku na svoje posestvo v Busk.

Pariz, 3. julija. „Agence Havas“ poroča iz Aten: Turške čete na Kreti so nameravale znova napasti vstaše mej mestoma Kissamo in Selino ter jih poskusile obkoliti. Po dolgotrajnem, krvavem boju so zapodili vstaši napadovalce v beg ter jih mnogo pobili. Izgube so na obeh straneh zelo znatne.

Berolin, 3. julija. Državni zbor je v včerajšnji seji zaključil spomladansko zasedanje. Jesensko zborovanje se otvori 10. novembra.

London, 3. julija. V spodnji zbornici je izjavil v včerajšnji seji podtajnik Curzon na neko interpelacijo, da angleška vlada še ne namerava odpraviti sladornih premij.

Barcelona, 3. julija. Policija je aretovala včeraj načelnika ključavničarskega kluba in bivšega načelnika kluba izvoščekov. Oba sta znana kot anarhistična vodji.

Carigrad, 3. julija. Ministerski svet se je posvetoval včeraj o koraku evropskih poslanikov. Pričakuje se, da se ob kratkem objavi sultanov odlok, s katerim se proglasi splošna amnestija ter pripozna veljava kapleške pogodbe.

Carigrad, 3. julija. Nekateri listi poročajo, da se je pojavila kolera v Arabiji in da posebno hudo razsaja v Mekki. Uradni listi to vest zanikujejo.

Zobobol olajšujejo

zobne kapljice lekarnja Piccolija v Ljubljani (Dunajska cesta), katere so bile odlikovane z Najvišjim priznanjem Nj. c. in kr. Visokosti prejasne gospé prestolonaslednice-vdove nadvojvodinje

Štefanije.

Steklenica velja 20 kr

126 (59-19) 6

Malinovi sirup,

pripravljen iz gorskih malin z najboljšo vonjavo itd.

1 kg. v steklenici 65 kr., pol kg. 35 kr.

Lekarna Trnkóczy,

Ljubljana. 447 3

Vsakdanja razpošiljatev s pošto.

Umrli so:

1. julija. Ivan Baltazar, zasebnik 51 let, sv. Petra cesta 85, otrpnenje pljuč.

2. julija. Rudolf Urbančič, kovačev sin 2 1/2, meseca. Kurja vas 2, božjast. — Barbara Marsehner, poslododjeva žena 48 let, Dunajska cesta 39, pljučna tuberkuloza.

Tujci.

30. junija.

Pri **Slonu**: Zencovich iz Trsta. — Mondolfo, Jablonsk, Mosser, Beinkofer iz Trsta. — Fränk, Gruner, Bolgeri, Osero iz Dunaja. — Fischer iz Budimpešte. — Spitz iz Varaždina. — Hufnagel iz Vlaschin-a. — Kletzl iz Gratwein-a. — Skvarča iz Budanj. — Kotnik iz Vrhnike. — Klausner od sv. Janeza.

Pri **Maliču**: Bruckmüller, Basch, Kral, Ernst, Sturm, iz Dunaja. — Wachs, Schreiber, iz Lundenburg-a. — Utler iz Prage. — Siegel iz Barmen-a. — Szanto iz Budimpešte. — Kolín iz Turn-a. — Schafranek iz Lovče vasi. — Jurbasuf iz Inomosta. — Vidie iz Plsn-a. — Tomitsch iz Sevnice.

Pri **Južnem kolodvoru**: Božič iz Dunaja. — Ropas iz Celja.

Pri **avstrijskem caru**: Lavrenčič iz Sodražice.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
2	9. zvečer	735.6	13.0	sl. jvzh.	jasno	
3	7. zjutraj	735.0	9.8	sr. svzh.	megla	0.0
	2. popol.	734.5	21.0	sr. jug	skoro jasno	

Srednja včerajšnja temperatura 13.5° in za 5.7° pod normalom.

Uradne
in trgovske
KOVERTE
s firmo priporoča
KAT. TISKARNA
v Ljubljani.

Služba stavbnega oglednika.
Mlad mož, v stavbni stroki izvežban, praktično izurjen, s tri do štiri letno prakso, se takoj vsprejme za
stavbnega oglednika.
Ponudbe z življenjskim opisom in plačilno zahtevo ter posnetki spričeval pošljejo naj se upravnistvu „Slovenca“.
474 3-3

Dunajska borza.

Dne 3. julija.		Dne 1. julija.			
Skupni državni dolg v notah	101 gld. 45 kr.	4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	144 gld. — kr.	Kreditne srečke, 100 gld.	198 gld. — kr
Skupni državni dolg v srebru	101 „ 50 „	5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	155 „ 50 „	4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	— „ — „
Avstrijska zlata renta 4%	122 „ 90 „	Državne srečke l. 1864, 100 gld.	190 „ — „	Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	18 „ — „
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101 „ 20 „	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 „ 60 „	Rudolfove srečke, 10 gld.	22 „ 50 „
Ogorska zlata renta 4%	122 „ 65 „	Tisinske srečke 4%, 100 gld.	138 „ 25 „	Salmove srečke, 40 gld.	69 „ — „
Ogorska krona renta 4%, 200 kron	99 „ 35 „	Dunavske vravnave srečke 5%	126 „ 25 „	St. Genois srečke, 40 gld.	69 „ — „
Avstro-ogorske bančne delnice, 600 gld.	957 „ — „	Dunavsko vranavno posojilo l. 1878	107 „ — „	Waldsteinove srečke, 20 gld.	61 „ — „
Kreditne delnice, 160 gld.	350 „ 50 „	Posojilo goriškega mesta	112 „ — „	Ljubljanske srečke	22 „ — „
London vista	119 „ 85 „	4% kranjsko deželno posojilo	— „ — „	Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	156 „ — „
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 „ 72 1/2 „	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 „ 25 „	Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3335 „ — „
20 mark	11 „ 74 „	Priporočene obveznice državne železnice	223 „ 50 „	Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	422 „ — „
20 frankov (napoleonador)	9 „ 51 „	„ južne železnice 3%	169 „ 75 „	Dunajskih lokal. železnic delniška družba	61 „ — „
Italijanski bankovci	44 „ 45 „	„ „ južne železnice 5%	129 „ — „	Montanska družba avstr. plan.	77 „ 40 „
C. kr. cekini	5 „ 65 „	„ „ dolenskih železnic 4%	99 „ 50 „	Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	158 „ — „
				Papirnih rubljev 100	126 „ 62 „

Najbolje priporočena
za preskrbljenje vseh
v kurznem listu
saznamovanih
menic in vrednostij

Menjalnica bančnega zavoda
Schelhammer & Schattera

Wien,
I. Bezirk,
Stefansplatz
Nr. 11, Parterre